

INSPREEKTEKST

Commissie Fysieke Ruimte, 8 januari 2026

Agendapunt: 7.3 Huisvestingsverordening

Voorzitter, dank u wel.

Mijn naam is Sietse Maat, ik spreek namens de werkgroep Wonen van de Stadstafel.

Wij hebben een zienswijze ingediend op de Huisvestingsverordening.

Die zienswijze is verworpen.

Vandaag wil ik laten zien wat hier beleidsmatig misgaat.

Deze Huisvestingsverordening lijkt technisch, maar is in werkelijkheid een cruciaal beleidsinstrument.

Hier bepaalt u op welk niveau u stuurt, wie voorrang krijgt, en of uw ambities voor wonen uitvoerbaar zijn.

Zo dadelijk bespreekt u het Volkshuisvestingsprogramma met vier leidende principes.

Eén daarvan luidt: "Iedere kern krijgt de kans om zich vitaal te ontwikkelen."

Dat is geen vrijblijvende wens, maar een richtinggevende keuze.

En precies daar ontstaat de spanning.

De Huisvestingsverordening die nu voorligt, stuurt uitsluitend op gemeentebrede binding. Kernbinding wordt expliciet uitgesloten.

U berekent aan de ene kant per kern woningbehoefte,

maar stelt aan de andere kant een verordening vast die die kernspecifieke behoefte niet kan bedienen.

Beleid en uitvoering lopen uit elkaar.

Voorzitter, dat raakt mensen concreet.

Een jongere van 25 die vier jaar in Utrecht studeerde, kan straks niet meedoen aan de voorrangsregeling voor een sociale huurwoning in de kern waar haar familie en vrienden wonen.

Artikel 3 sluit haar uit, omdat zij niet zes jaar onafgebroken in de BRP van Moerdijk staat.

Dit is geen bewuste keuze, maar een juridisch onbedoeld effect.

Het resultaat: juist de groep die u wilt binden aan kernen, wordt buiten de regeling geplaatst.

In de reactie op onze zienswijze lezen wij vooral verwijzingen naar uitvoerbaarheid en automatisering.

Maar dat zijn technische argumenten.

Kijk naar Tholen – zij passen kernbinding al jaren toe.

Halderberge werkt met hetzelfde systeem 'Klik voor Wonen' als wij, en differentieert ook per kern.

Als het daar kan, waarom hier niet?

Het verschil zit niet in de wet, maar in de beleidskeuze.

De vraag die vandaag voorligt is daarom politiek:

accepteert u dat softwarebeperkingen bepalen of kernen vitaal blijven?

Of stelt u eerst vast wat u beleidsmatig wilt, en richt u daar de uitvoering op in?

Wij doen drie concrete oproepen.

Ten eerste: erken dat deze verordening niet in lijn is met het principe "vitale kernen".

Ten tweede: repareer artikel 3, zodat terugkeerders niet worden uitgesloten.

Ten derde: maak kernbinding mogelijk, zodat u daadwerkelijk op kernniveau kunt sturen.

Voorzitter, de vraag is wat we belangrijker vinden: technische eenvoud of beleidsmatige consistentie.

Wij hopen dat u kiest voor het laatste.

Want elke maand dat deze verordening zo in werking treedt, mislopen jongeren een woning in hun eigen kern.

Dank u wel.